

Eşlerin Kalplerini Birbirinden Uzaklaştıran Nedir?

Bu yazımı yeni okuyan okurlarım, yazımın içeriğini anlamaları için bundan önceki “ Eşler Arasında Azı karar, Çoğu zarar Olan Nedir?” yazımı okumalarını tavsiye ediyorum. Tavsiye ettiğim yazımı yazarken gençlere yine “ Eşlerin kalplerini birbirinden uzaklaştıran nedir?” diye sorduğumda “ dargınlık, yatak odasının ayrılması, saygı eksikliği” gibi umduğum cevabı alamadım. Peki; eşlerin kalplerini birbirinden uzaklaştıran nedir?

“ Savaşanın kazanı olmaz” diye yetkililerden sık sık duyduğumuz bir slogan var. Zaman zaman düşünmüşümdür, savaşanın kazananı olmaz mı? Elbette olur. İki düşman millet savaşırsa biri kaybeder ağıtlar yakar, diğeri kazanır zafer şarkıları söyler. Ben hep beyle düşünürdüm. Aslında yanlış düşündüğümü zamanla anladım. Çünkü kazanan millet de kendi insanından nicelerini kaybederek bu savaşı kazanmıştır. Kazanan Millet, zafer şarkıları terennüm ederken, savaşta kaybettiği yiğitlerin ocaklarına düşen ateşi bu zafer şarkıları söndürebilir mi? Asla.

Yurt içi ve yurt dışında verdiğim aileye yönelik seminerimin sonunda erkeklerden ziyade genç, genç bayan kardeşlerimiz” Hocam sizinle yalnız görüşmek istiyorum.” diyerek, deharz olmak için boşanma sebeplerini, pişmanlıklarını gözyaşları içinde anlatıyorlar. Bu pişmanlıklar bana “ Telafisi Olmayan Pişmanlıklar” adlı kitabımı yazmama vesile oldu.

Hemen konuya gireyim. Bu gözyaşı döken bayan kardeşlerime soruyorum.” Bu evliliği annenin, babanın zoruyla mı yaptınız?” “ Hayır hocam âşık olarak, severek evlendik.” Evet aşk, güneşin pencereden evin içine girdiği gibi, aşk da saniyelik bir işmiş. Gözlerden kalbe ışık hızıyla girermiş. Ama evliliğin devamı için aşk yeterli değilmiş. İmzalar atılıp, ilk gece beraberliğinden sonra dönmeyecek şekilde aşk tatile çıkarmış. Başlangıçta “Birbirini görmeden, sesini duymadan yapamayan gençler ”şunu iyi bilmeliler ki eğer evlilikler aşkla devam

etseydi cennet, dünyada yaşanmaya başlardı. Evliliğin devamı için aşk tatile çıkarken yerine Sevgi- Saygı- Sabır ve Sadakati bırakmış. Bunlardan biri yara alırsa bu evliliğin devamı mümkün değildir.

Türk toplumu dünyanın köklü ve sağlam aile geleneklerine sahip toplumlardan birisi olmasına rağmen maalesef son yıllarda her yıl yapılan evliliklerin üçte biri boşanma ile sonuçlanıyor. Yapılan istatikler soncu boşanmaların % 33 ilk beş yılda olduğu istatikler sonucudur. Bunun da en büyük sebebi “ KISKANÇLIKTAN” sonra ikinci sebep de “ TARTIŞMA ve KARŞILIKLI MÜNAKAŞADIR”

Savaşın kazanını olmadığı gibi “ SÖZLÜ ŞİDDET-TARTIŞMA ve MÜNAKAŞA” nın da kazanını olmaz. İster eşler arasında olsun, isterse tanıdığımız ve tanımadığımız insanlarla yaptığımız tartışma ve münakaşalarda kazanan olmuyor. Bunun en büyük örneğini TV. lerin haber bültenlerinde her akşam trafik tartışmalarında görüyoruz. Biran evvel işe veya yuvasına kavuşacağı yerde, kendini ya hastanede, ya da hapisanede bulan kardeşlerimizi izliyoruz. Tartışan her iki taraf da kaybediyor. Şahsım da 1975 yılından beri trafikte araba kullanmama rağmen, haklı veya haksız olduğum anlar oldu. Ama Allah’a şükür hiç kavgam olmadı. Başıma gelen her olaya münakaşa diliyle değil, hep tatlı dille yaklaştım.

Bağdat’ın ünlü âlimlerinden İmam-ı Gazali, öğrencileriyle bir gezinti esnasında Dicle nehri kenarında birbirlerine öfke içinde bağırarak bir karı- koca görüyor. Öğrencilerine soruyor: “- İnsanlar neden birbirlerine öfke ile bağırırlar?” Birisi: “- Çünkü sükûnetimizi kaybederiz” deyince Gazali tekrar soruyor: “- Ama öfkelendiğimiz insan yanı başımızdayken ve ona söylemek istediklerimizi daha alçak ses tonuyla aktarabilecekken niye bağırırız?” Öğrencilerden ses çıkmayınca anlatıyor: “İki kişi birbirine öfkelendiğinde kalpleri birbirinden uzaklaşır. “Bu uzak mesafeden birbirlerinin kalplerine seslerini duyurabilmek için bağırarak zorunda kalırlar. Ne kadar çok öfkelenirlerse, arada açılan mesafeyi kapatabilmek için o kadar bağırarak gerekir. Peki, iki insan birbirlerini sevdiğinde ne olur?

Bağırarak yerine sakince konuşurlar, çünkü kalpleri birbirine yakındır. Arada mesafe yoktur ya da çok azdır. Peki, iki insan birbirini daha fazla severse ne olur? Artık konuşmazlar, sadece fısıldaşırlar, çünkü kalpleri birbirine daha fazla yaklaşmıştır. Artık bir süre sonra konuşmalarına bile gerek kalmaz, sadece bakışmaları yeterli olur. İşte birbirlerini gerçek anlamda seven iki insanın yakınlığı böyle bir şeydir. Bu sebeple tartıştığınız zaman kalplerinizin arasına mesafe girmesine izin vermeyin. Aranıza mesafe koyacak sözlerden uzak durun. Aksi takdirde mesafenin arttığı öyle bir gün gelir ki, geriye dönüp birbirinize yakınlaşacak yolu bulamayabilirsiniz.”

Boşanmaların en büyük sebeplerinden biri de, öfke anında eşlerin ağzından çıkan kelimelerdir. Kol kırılıyor, kan akıyor ama iyileşiyor. Fakat ağızdan çıkan görül kırıcı laflar unutulmuyor. Yine ünlü İslam Bilgini İmam-ı Gazali diyor ki: “Tartışmanın hiçbir zaman kazananı olmaz, iki testi çarpışırsa biri kırılır, diğeri de çatlar. Tartışmayın, münakaşa etmeyin, münakaşanın sonu kavgadır. Kavganın sonunun nasıl biteceği belli olmaz. Çünkü kavgada akıl devre dışı kalır, öfke hâkim olur. Öfke ise peygamberimizin ifadesiyle şeytandandır. Öfke sonucu da ağızdan ne çıkacağı, elin ne tutacağı belli olmaz. Münakaşanın sonu da, kavganın sonu da düşmanlıktır. Münakaşa yerine sohbet edin. Sohbetin sonu dostlukla biter. Nişanlılık dönemlerinde kimse görmesin, kimse duymasın diye birbirinize doyamadığınız sohbetlerin hatırasını, şeytanın tuzaklarına heba etmeyin.

Seminerlerim esnasında üç aylık, beş aylık, iki- üç senelik evli kardeşlerimizin boşandıklarını duydukça sanki kendi çocuklarım ve torunlarım boşanmış gibi üzülüyorum. Kız - oğlan – torun evermiş, mutluluklarını gören, 54 yıldır evli biri olarak gençlere son sözüm : “ Allah sıralı ölüm versin. Annen- baban gidecek, kardeşlerin evlenip gidecek sonunda âşık olarak evlendiğin eşinle beraber sen kalacaksın. Gençlikte lay, lom ile geçirdiğiniz yıllarda yalnızlığın sıkıntısını pek hissetmezsiniz ama benim yaşıma geldiğinizde dökülen pişmanlık

gözyaşları, gözlerinizi kurutur. Eğer bir yüz kızartıcı suç yoksa, it uğursuz arkadaşı yoksa, kazandığı parayı evine, yuvasına getiriyorsa ne olur anne-baba yüzünden yuvanızı heder etmeyin. Birbirinize sarılın, sahip çıkın.

Anne- babalar sizlere de bir çift sözüm var. Yapılan istatistiklerde boşanmaların %33 ilk beş yılda oluyormuş. Maalesef ama maalesef bu oranın büyük bir kısmı da anne- babalar yüzündenmiş. Merhametiniz gözünüzü ve aklınızı perdeleyip de çocuklarınızın geleceğini heba ve heder etmeyin. Boşanan evlatlarınız yuvanıza döndüğünde, yuvanız size zindan olur. www.kadirkeskin.net